

[Aage Fogh.]

betalt for meget i kraft af en fejlvurdering, må han have godtgørelse herfor. Med hensyn til konjunkturtillægget er jeg også tilhænger af, at det falder bort, for hvis man er tilhænger af at gennemføre jordrenteprikkippet af 1919, er der efter mit skøn ingen plads for et konjunkturtillæg.

Jeg kan derfor sige, at den højtærede minister kan regne med min stemme til en gennemførelse af lovforslaget på disse punkter. Men jeg følger til, at jeg har et bestemt ønske — jeg kan godt sige krav — om, at der i den lovgivning, vi nu går ind for, bør tilføjes en bestemmelse om, at de indtægter, staten måtte få som følge af denne lovgivning, skal afløse de mest uheldige direkte eller indirekte skatter, vi i dag er belemret med. Der er eksempler nok. Jeg skal ikke gå i enkeltheder med at opremse dem i dag, men der er mange, mange eksempler på, hvorledes direkte og navnlig indirekte afgifter hviler tungt, også på den del af vore medborgere, der ingen eller liden økonomisk modstandsevne har. Jeg tror derfor, det vil være sundt og rigtigt at sige, at når vi vil gennemføre en lovgivning af så vidtrækkende en karakter, som dette forslag har, må det være til afløsning af disse forskellige skatter. Jeg siger det ikke, fordi jeg særlig har en kvalificeret mistro til den nuværende finansminister i forhold til de tidligere — jeg vil heller ikke sige tværtimod — men det er mit indtryk af finansministre i almindelighed, at de er interesseret i at få flest muligt penge, og det princip tror jeg det kunne være sundt at bryde.

Angående lovforslaget om fuld grundskyld vil man vel af det, jeg tidligere har sagt, kunne forstå, at når jeg er tilhænger af, at jordrenteprikkippet af 1919 blev gennemført, kan jeg ikke melde mig blandt de stærke modstandere af dette lovforslag. Jeg tør nok sige, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersens forslag ikke fik nogen blid behandling i går. Jeg vil heller ikke påstå, at jeg er parat til at gennemføre forslaget i den form, hvori det foreligger; men jeg er klar til at gå ind i en forhandling om det, og jeg tror, det er overmåde formålstjenligt, at vi, der er tilhængere af fuld grundskyld, nu benytter lejligheden til at få undersøgt disse problemer til bunds.

Jeg vil gerne sige til min gode partifælle, det ærede medlem hr. Skytte, at når han i går kunne fremdrage eksempler på renlivet grundskyld, som talte imod det foreliggende lovforslag, forbavser det mig ikke. Alle vi, der har beskæftiget os med grundskyldsproblemet igennem en menneskealder, ved udmærket, at der har været to principper, der brødes blandt grundskyldsfolk. Den ene fløj bestod af dem, der sagde: grundskyld gennemfører vi bare ved at lægge på, give stigende pålæg år efter år, og derved inddrager vi i løbet af en årrække hele grundværdien. Andre sagde: det lader sig ikke gøre i et moderne samfund; der må ydes erstatning, for mange af dem, der sidder og arbejder med jorden, ejer den simpelthen ikke; de har lånt kapitalen andetsteds og betaler deres renter dertil, derfor kan man ikke lægge fuld grundskyld ovenpå. Det er altså de to principper, der brydes, og når min gode partifælle, det ærede medlem hr. Skytte, kunne nævne K. J. Møller, P. C. Pedersen og en englænder, hvis navn jeg ikke fik fat på, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at det netop er de folk, der repræsenterer den gamle og, om jeg så må sige, rene tanke om, at grundskyld bare er noget, man lægger på.

Til belysning af disse ting kunne jeg anføre, at da jeg for ca. 30 år siden var lærling hos en af vore førende mænd på dette område, der docerede grundskyld af den rene linie, opponerede jeg efter et af den slags foredrag og sagde til vedkommende mand: Hvis vi tænker os to unge, der hver disponerer over 10 000 kr., og den ene anbringer dem i jord, medens den anden anbringer dem f. eks. i dampskibsaktier, kan det så være rimeligt, at man pålægger jorden en afgift på 4 pct. og derved i virkeligheden inddrager hele den enes formue og, når man har gjort det, siger til ham med dampskibsaktierne: nu skal du slippe billige i skat, for der er en anden, der har betalt nogle af samfundsudgifterne for dig? Hvad svarede den store lærer på det tidspunkt? Han sagde: det spørgsmål viser, at De ikke har forstået noget af det hele, og det viser, at De ikke er grundskyldsmand, for vi grundskyldstillængere har den opfattelse, at jorden er samfundets, og hvis der er nogen, der har taget noget, der ikke